

4. Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΗΤΑΝ ΜΑΥΡΗ

Η ζωή μου ήταν μαύρη, βουτηγμένη μες στο δάκρυ
ζούσα μες στο βούρκο της αμαρτίας το φρικτό.
Οι άνθρωποι μου δείχναν περιφρόνηση και έχθρα,
ώσπου μια μέρα τον Ιησού συνάντησα.
Μου 'πε: "Μαρία σε συγχωρώ,
τα λάθη σου τα ξεχνώ
για σένα θ' ανεβώ στο σταυρό
για θάνατο τρομερό".

Έδινε παρηγοριά, σ' αρρώστους τη γιατρεία,
ελπίδα σε φτωχούς και φως σε τυφλούς.
Μα μια μέρα Τον συλλάβανε,
σαν ληστή Τον δικάσανε,
και όλοι φωνάζανε να Τον σταυρώσουνε.
Κύριε γιατί Σε μισούν, γιατί Σε χλευάζουν;
Το καλό μας εδίδαξες, αγάπη σκόρπισες.

Είδα να Τον σέρνουν, το Γολγοθά ν' ανεβαίνουν,
αγκάθια Του φορέσαν
στο σταυρό Τον καρφώσαν.
Το αίμα του έτρεχε, πηγούλα σχημάτιζε,
πληγές Του γεμίσανε και πολλοί Του φτύνανε.
Μα Εκείνος φώναξε δυνατά το "Τετέλεσται".
Πατέρα συγχώρα τους σωτηρία δώσε τους".

5. ΘΥΜΑΜΑΙ ΧΡΙΣΤΕ ΜΟΥ

Θυμάμαι Χριστέ μου τόσες φορές
που ήρθες κοντά μου και με άγγιξες
και τόσες πληγές μου γιάτρεψες.
Πώς να ξεχάσω τόσες στιγμές
στα γόνατα πάνω που με γέμισες
με τ' Άγιο το Πνεύμα με στήριξες.

Επωδός

Σ' ευχαριστώ για όλες αυτές τις στιγμές,
που ήσουν μαζί μου και με ζέστανες,
ξέρω πως θα 'σαι για πάντα κοντά,
κρατώντας το χέρι μου μέχρι τέλους σφιχτά. (2)

Θυμάμαι μια νύχτα που αρρώστησα
στον πόνο μου μέσα Εσέ φώναξα
και τότε ένωσα γιατρεία.
Κι όταν οι φίλοι δε μ' ένωθαν
Εσύ με αγάπη και χέρια ανοιχτά
ερχόσουν να δώσεις παρηγοριά.